

Sygn. akt VIII C 2357/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 31 maja 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 maja 2019 roku w Ł.

sprawy z powództwa C. (...) Towarzystwo (...) w P.

przeciwko J. J.

o zapłatę

1. umarza postępowanie w zakresie kwoty 29,66 zł (dwadzieścia dziewięć złotych sześćdziesiąt sześć groszy),
2. zasądza od pozwanego J. J. na rzecz powoda C. (...) Towarzystwo (...) w P. kwotę 2.821,38 zł (dwa tysiące osiemset dwadzieścia jeden złotych trzydzieści osiem groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 16 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 953 zł (dziewięćset pięćdziesiąt trzy złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 2357/18

UZASADNIENIE

W dniu 16 kwietnia 2018 roku powód C. (...) Towarzystwo (...) z siedzibą w P., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu J. J. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 2.851,04 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty, ponadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód podniósł, że dochodzi zapłaty zaległych rat składki ubezpieczeniowej z tytułu zawartej z pozwanym w dniu 14 lutego 2017 roku umowy ubezpieczenia nr (...).

(pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 3-5v.)

W dniu 24 kwietnia 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

Powyższy nakaz pozwany zaskarżył sprzeciwem w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości. W sprzeciwie pozwany zakwestionował, aby był stroną przedmiotowej umowy ubezpieczenia wskazując, iż nie łączy go z powodem żaden stosunek zobowiązaniowy, ponadto wyjaśnił, iż w dniu 16 maja 2017 roku zbył pojazd marki B. w drodze darowizny.

Postanowieniem z dnia 30 sierpnia 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi.

(nakaz zapłaty k. 6, sprzeciw k. 17v.-19, postanowienie k. 22)

Po przekazaniu sprawy z e.p.u., powód uzupełnił braki pozwu i ograniczył powództwo o kwotę 29,66 zł, cofając pozew w tym zakresie.

(pismo procesowe k. 26)

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie. Wyjaśnił, iż przedmiotowa polisa została wystawiona w związku z nabyciem przez pozwanego pojazdu ubezpieczonego w powodowym Towarzystwie (...), na podstawie art. 31 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (...).

(odpowiedź na sprzeciw k. 38-38v.)

Na rozprawie w dniu 27 maja 2019 roku pełnomocnik powoda oraz pozwany nie stawili się.

(protokół rozprawy k. 42)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 lutego 2017 roku pozwany J. J. nabył samochód marki B. (...) o nr rej. (...), który to pojazd w dacie sprzedaży był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej w powodowym Towarzystwie (...). W związku z nabyciem pojazdu, zgodnie z art. 31 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, ubezpieczeniowym funduszu gwarancyjnym i polskim biurze ubezpieczycieli komunikacyjnych, na pozwanego przeszły wszelkie prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza z tytułu polisy OC. Wobec powyższego powód wystawił na pozwanego polisę (...) nr (...) z okresem obowiązywania od dnia 14 lutego 2017 roku do dnia 16 maja 2017 roku, tj. do dnia obowiązywania umowy OC zbywcy pojazdu. Wysokość składki za ubezpieczenie została oznaczona na kwotę 2.665 zł, a termin płatności na dzień 17 kwietnia 2017 roku.

W piśmie z dnia 4 kwietnia 2017 roku powód poinformował pozwanego o fakcie wystawienia polisy OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz o tym, że wygaśnie ona z końcem okresu ubezpieczenia.

(umowa sprzedaży k. 20v., faktura k. 20, pismo k. 28, umowa ubezpieczenia k. 29-30, polisa k. 30v., kserokopia koperty k. 33-33v., okoliczności bezsporne)

Pozwany nie zapłacił składki za ubezpieczenie. W dniu 16 maja 2017 roku, a więc w ostatnim dniu obowiązywania polisy OC, pozwany przeniósł własność przedmiotowego pojazdu w drodze umowy darowizny swojego ojca.

(umowa darowizny k. 19, okoliczności bezsporne)

Do dnia wyrokowania pozwany nie zapłacił kwoty dochodzonej przedmiotowym powództwem.

(okoliczność bezsporna)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie znajdujących się w aktach sprawy dowodów z dokumentów, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości, nie była również kwestionowana przez strony postępowania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo, w zakresie po modyfikacji pismem procesowym z dnia 7 listopada 2018 roku, jest zasadne w całości i podlega uwzględnieniu.

Na wstępie czynionych w niniejszej sprawie rozważań przypomnieć należy, że strona powodowa w piśmie procesowym, o których mowa wyżej, cofnęła żądanie pozwu w zakresie kwoty 29,66 zł.

Uznając, że częściowe cofnięcie powództwa przez powoda nie jest sprzeczne z prawem ani zasadami współżycia społecznego, nie zmierza również do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.), na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. i art. 203 § 1 k.p.c., Sąd umorzył postępowanie w sprawie w części, w której nastąpiło cofnięcie, orzekając jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

Powód wykazał swoje roszczenie w stosunku do pozwanego załączonymi do pozwu dokumentami, a pozwany, choć w treści sprzeciwu kwestionował zasadność roszczenia powoda podnosząc, że nie zawierał z powodem żadnej umowy, a nadto zbył pojazd w drodze umowy darowizny, to jednak twierdzenia te nie mogły wpłynąć na zasadność dochodzonego w sprawie roszczenia. Pozwany, jako nabywca samochodu marki B., wstąpił bowiem z mocy ustawy w prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza wynikające z umowy ubezpieczenia OC, a zatem był zobowiązany do zapłaty składki za ubezpieczenie. Jednocześnie zbycie pojazdu przez pozwanego nastąpiło w ostatnim dniu obowiązywania polisy.

Mając powyższe na względzie, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.821,38 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty, co było zgodne z przepisami art. 359 k.c., art. 481 § 1 i 2 k.c. i w całości zgodne z żądaniem powoda.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c. Na koszty procesu poniesione przez powoda w przedmiotowej sprawie w łącznej wysokości 953 zł złożyły się: opłata sądowa od pozwu 36 zł, koszty zastępstwa procesowego w stawce minimalnej – 900 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.

Z powyższych względów orzeczono, jak w sentencji.